

MẾU & CƯỜI

Thật là một duyên may cho Kha Đoàn Hùng Vương, trong kỳ trại Kỷ Niệm Đệ Ngũ Chu Niên của Đạo Vàm Cỏ Đông, chẳng những giải quyết tốt đẹp về vấn đề di chuyển mà còn tạo thêm sự hào hứng bất ngờ khó mà nói cho hết được. Số là đất trại cách thành phố khá xa mà lại còn nằm bên ngoài của một ngôi làng nhỏ. Đó là một cánh đồng cỏ bé tí, bên trên giáp với rừng thưa, bên dưới giáp với đồng ruộng và một con suối. Đường đi từ tỉnh lỵ đến đất trại phải gặp nhiều thử thách khó khăn.

Anh Kha Trưởng ngoại giao thế nào đó mà đúng ngày nhập trại, Kha đoàn được quá giang bốn chiếc xe bò đưa ngang qua đất trại và đến ngày xuất trại lại được đón trở về. Phân chia mỗi Tuần 8 Kha Sinh lên một chiếc xe bò. Kha Trưởng ngồi chiếc thứ nhất, Kha Phó ngồi chiếc thứ tư. Như vậy, Kha Đoàn Hùng Vương quả đã gặp được số đỏ !

Hôm ấy, trời hãy còn khuya, các con đường trong tỉnh lỵ Tây Ninh như còn đang say giấc, gió bắc non nhẹ đưa cái tí tí lạnh thấm vào người như thúc giục các Kha Sinh bước nhanh chân hơn, hoặc tăng thêm vận tốc để chiếc xe đạp đưa họ mau đến điểm tập trung.

Điểm Tập Trung là trường Trung Học Tây Ninh quen thuộc, anh Kha Trưởng dạy học ở đó và phần lớn các Kha Sinh trong đoàn cũng học ở đó. Nơi đây có chỗ gửi lại những chiếc xe đạp và nhất là

rất tiện cho đoàn xe bò ghé qua rước Kha Đoàn.

Đúng năm giờ sáng, sân trường không còn giữ được sự hoang vắng của đêm khuya. Mỗi đũa vài tiếng đủ giống như cái chợ chồm hổm trong làng! Anh Kha Trưởng nhờ Chánh Tuần Trưởng tập hợp các Tuần Trưởng lại. Sau 3 tiếng còi ngắn và một tiếng còi dài. . . các Tuần Trưởng nhanh chóng tập hợp một hàng ngang trước mặt Kha Trưởng. Qua thủ tục trình diện, Kha Trưởng đưa tay chào các em theo lối Hướng Đạo và nói: Tiện dịp thời giờ còn rộng, Trưởng muốn chỉ cho các em một bài học nhỏ ngoài trời. Các em hãy nhìn lên bầu trời đầy sao sáng. Kìa chòm sao Đại Hùng Tinh hay còn gọi là sao Gấu Lớn gồm có bảy ngôi sao họp lại. . . rồi từ đó chúng ta có thể tìm thấy ngôi sao Bắc Đẩu một cách dễ dàng. Các Tuần Trưởng hiểu rõ và sẽ truyền đạt lại cho Kha Sinh trong Tuần của mình.

Bốn chiếc xe bò vừa mới tới cổng trường, các Kha Sinh reo mừng vang lên. Ngay lúc đó còi lệnh họp đoàn và nhanh như chớp, hàng ngũ đâu ra đó. Theo lệnh điều động của Kha Phó, các Tuần theo thứ tự lần lượt leo lên xe bò. Còn trong phạm vi thành phố, khi trời chưa sáng hẳn các Kha Sinh phải tôn trọng giấc ngủ của mọi người nên chẳng ai dám hờ môi ca hát gì cả mặc dù . . . miệng mồm cứ luôn mấp máy. . .

Ra khỏi thành phố, trời vừa sáng, cờ đoàn, cờ đội . . . được mở

tung bay với gió... đoàn người ngồi trên các chiếc xe bò cất cao tiếng hát: reo vang reo. . . ca vang ca . . . chào bình minh. . . khiến các chú tài xế xe bò được dịp vui lây trên một đoạn đường mà trong cuộc đời, họ ít mấy khi được hưởng !. . . Phỏng người đời như ta được bao!!!

Đoàn xe bò sắp tới một ngã ba, anh Kha Trưởng hỏi to: “ Các Kha Sinh có thấy dấu hiệu gì không ? “ Nhiều tiếng nhón nháo lên “ Đất trại về hướng này “. Đoàn xe rẽ theo hướng mũi tên và chẳng mấy chốc cổng trại hiện rõ trước mặt. Cổng trại đẹp quá ! Bên trong là túp lều Tiếp Tân gọn đẹp. Vài anh Tráng Sinh ngồi sẵn ở đó và sẵn sàng tiếp nhận danh sách nhập trại, đồng thời phân phát huy hiệu trại cho từng trại sinh. Kha Trưởng nhận bản Chương Trình Trại, Nội Quy Trại, riêng anh Chánh Tuần Trưởng bốc thăm đất trại. Anh bốc trúng lô số 10, vài Kha Sinh kêu lên : “ Trúng số bù rồi ! “ Một Tráng Sinh dẫn anh Chánh Tuần Trưởng đến vị trí lô số 10, lúc trở ra mặt anh buồn xo, mọi người xúm lại hỏi cớ sự, anh nói đất trại của mình là một vùng sinh lầy! Một tiếng reo vang lên: Bàn tay thúi! như một cái tát vào mặt khiến anh sầm mặt xuống và miệng mếu giống như số 8 nằm ngang, trông thật tội nghiệp!

Anh Kha Trưởng bước tới và hỏi:

- Chuyện gì đã xảy ra ?

- Em bốc thăm trúng khu đất trại xấu quá !

- Tại sao em cho là xấu ?
- Vững nước, bùn lầy !
- Không sao, em cứ yên tâm, chỗ nào cũng được cả.
- Tụi bạn nói bàn tay em thú vị ! hi! hi! . . .

Cả đoàn, người nào vật nấy như đã được phân công, khệ nệ theo sau anh Chánh Tuần Trưởng tiến về phía lô đất số 10.

Kha Trưởng ra lệnh tập hợp đoàn theo đội hình vòng tròn.

Sau khi quan sát kỹ đội ngũ, Chánh Tuần Trưởng bước ra ngoài:

- Thưa Trưởng, Đoàn đã tập hợp xong.

- Cảm ơn em.

Kha Trưởng bước vào, làm tiếng reo cho các em ngồi xuống. Các em nhìn anh Kha Trưởng như sốt ruột chờ đợi một cái gì đó . . . Có lẽ chưa đúng lúc nên anh Kha Trưởng phớt tỉnh Äng- Lê rồi cất cao tiếng hát : Đường đi khó. . . các em hát tiếp : Không khó vì ngăn sông cách núi, mà khó vì lòng người ngại núi e sông. . . Anh em ta ơi ! Đường dài còn dài, còn nhiều trở ngại. . . kiên tâm vượt qua. . .

Bầu không khí trở nên vui tươi, lòng người lấy lại khí thế, anh Kha Trưởng mới bắt đầu vào vấn đề :

“ Các Kha Sinh hãy quan tâm hơn về điều luật thứ 8 là Hưởng Đạo Sinh gặp khó khăn luôn luôn vẫn tươi cười. . . rồi từ đó anh giảng tiếp: Mọi việc trong đời gần như có một qui luật nhất định: Trong cái rủi lại có cái may và ngược lại trong cái may cũng có cái rủi. Thật vậy, sách Nho có câu: Họa hề phúc chi sở ỷ, phúc hề họa chi sở phục. Do đó hôm nay, chúng ta bóc thăm trúng phần đất trại này, các

em cho là xui, bây giờ chúng ta nên nói thêm rằng: Trong cái xui này, biết đâu lại có cái hên ẩn bên trong. Chúng ta quyết tâm khai thác cái hên và đánh bật phần xui ra khỏi đất trại.

Cả đoàn cùng reo to a! a! a! . . để biểu lộ đồng tình.

Cổng tiểu trại của Kha đoàn được dựng lên, mọi người đi ngang qua đều khen đẹp. Cổng được kết thành bằng những sợi dây màu tím căng qua chéo lại trên hai thanh gỗ đứng và một thanh gỗ nằm ngang. Bất cứ đứng ở vị trí nào, ai ai cũng nhìn thấy được các hình Parabol, Hyperbol của cổng in trên nền trời xanh biếc. Các lều đội đầu đầy đều xong. Kha Trưởng ra lệnh tập hợp Kha đoàn theo đội hình chữ U rồi đưa vấn đề nan giải của cái vũng sinh lầy ra thăm dò ý kiến của các Kha Sinh.

Anh Kha Trưởng hỏi: “ Bây giờ chúng ta giải quyết cái vũng oan trái này như thế nào ?”

Tất cả đều im lặng như đang suy nghĩ thật nhiều. . . Thấy không ai có ý kiến gì, anh Kha Trưởng nói tiếp: “ Như chúng ta đã nói lúc mới vào đây là trong cái xấu thế nào cũng có cái tốt, nên chúng ta tận lực phát huy cái tốt để xua đuổi cái xấu ra ngoài. Nói khác đi, chúng ta biến cái vũng đáng ghét này thành cái ao dễ thương !

Em hiểu rồi, thưa trưởng. Một Kha Sinh vui mừng reo lên như thế.

Anh Kha Trưởng hỏi :

- Bây giờ chúng ta phải làm gì ?

- Em tình nguyện làm chiếc thuyền câu thả lều bều trên mặt ao.

- Em làm thêm một chiếc nữa có ngư ông ngồi trước mũi thuyền.

- Em xây giữa ao một hòn núi với chum cây. . .

- Cây ở đâu mà có ?

- Những vế cỏ cao bứng từ trên đồng đem đặt ở sườn núi nó sẽ xanh mãi và với nhánh cây khô kết thêm rong rêu, đứng trên bờ nhìn như những chum cây hoang dại !

- Chạy vào quán tạp hóa trong làng mua dầu hôi và tim đèn, em sẽ làm vài cây đèn đặt chung quanh ao và trên đỉnh núi.

- Em xuống ruộng vớt vài loài cỏ dại thả xuống ao trông giống như sen trong hồ.

- Em làm nhà thủy tạ với chiếc cầu khỉ dẫn vào nhà. . . .

Thế là chiều hôm đó, khu trại của Kha Đoàn Hùng Vương trở thành

Khu Thưởng Ngoạn nổi tiếng trong đất trại. Thật vậy, trời vừa tối, ánh trăng lưỡi liềm chiếu xuống mặt nước ao lung linh, hòa với mấy ngọn đèn dầu loe loét. . . đặt xung quanh ao. Du khách lũ lượt kéo đến thưởng ngoạn. Nhìn chiếc cổng: sáng tạo, mỹ thuật và đẹp mắt. . . Nhìn chiếc ao thay hình đổi dạng từ vũng sinh lầy thành cái ao đầy thơ mộng! Bất cứ du khách nào dù khó tính đến đâu đi nữa, sau khi ra về đều khen ngợi hết lời. . . .

Đến ngày thứ 3, tất cả các lều trại đều được hạ trước 9 giờ. Khu đất trại đã nhận lúc ban đầu như thế nào thì bây giờ hoàn trả phải như vậy. Ban Chỉ Huy trại sẽ đi kiểm soát lại một vòng , trước khi các trại sinh tập hợp chung để làm lễ bế mạc trại.

Cứ mỗi lần anh Trại Trưởng xướng tên đơn vị đoạt giải thưởng về bộ môn nào đó . . . là mỗi lần những tiếng a!a!a! vang lên cả một

góc làng. Riêng đơn vị được giải thưởng, các em nhảy tung người lên, tay ném nón bay lên cao, miệng reo vang . . . tưởng như không còn gì vui bằng.

Kha đoàn Hùng Vương quá may mắn , được lặp lại nhiều lần như thế. Cuối cùng đến lượt tuyên bố “Đơn vị xuất sắc toàn trại” cũng là Kha Đoàn Hùng Vương.

Em Chánh Tuần Trưởng bước tới nhận phần thưởng. Đó là chiếc cúp và lá cờ kỷ niệm. Chiếc cúp mạ vàng sáng chói làm nụ cười trên môi em tăng thêm phần rạng rỡ.

Đã đến lúc các trại sinh phải ca bài tạm biệt thật buồn ngủi luyến tiếc. . . và chỉ trong khoảnh khắc , đất trại đã trở nên hoang vắng lạ thường.. . Riêng Kha Đoàn Hùng Vương còn phải ở lại, ngồi chờ xe. Không biết gì lý do gì mà đoàn xe bỏ đến trễ! Chắc chắn không

phải vì kẹt quá nhiều đèn đỏ ở các ngã tư đường !

Để thời gian chờ đợi không quá nặng nề, Kha Trưởng cho đoàn tập hợp lại, sau vài bài hát vui vui. . .Anh Kha Trưởng nhẹ nhàng đưa các Kha Sinh vào một bài triết học nho nhỏ cho cuộc sống:

Các em còn nhớ, lúc chúng ta vừa nhập trại, em Chánh Tuần Trưởng miệng mếu xeo vì bốc thăm trúng phần đất trại xấu. Cả đoàn cùng buồn cho cái kém may mắn đến với đoàn mình. Sau đó chúng ta cùng nhau nỗ lực biến đổi cái bất lợi thành cái ưu thế, cái vũng nước sinh lầy thành cái ao xinh đẹp. Chúng ta đều được phần thưởng. Riêng em Chánh Tuần Trưởng đổi cái mếu thành nụ cười.

Do đó chúng ta thấy, cùng một việc xấu hay tốt, may hay rủi phần

lớn là do ở ta quyết định như xưa Nguyễn Du trong truyện Kiều đã nói:

“ Xưa nay nhân định thắng thiên cũng nhiều “

Để kết thúc câu chuyện, thiết tưởng chúng ta mỗi người nên suy nghĩ thật nhiều cái biến cố MẾU và CUỐI trong kỳ cắm trại này. Đó là một trong những kinh nghiệm quý giá trong cuộc sống. Nói rõ hơn, nếu trời ban cho ta cái định mệnh ngọt như trái hồng thì mình cứ an tâm vui hưởng. Ngược lại, nếu định mệnh của mình là trái chanh chua thì mình cũng nên bình tĩnh và khôn ngoan biến trái chanh khắc nghiệt ấy thành ly nước đá chanh ngọt ngào để uống.

Vậy Hồng và Chanh tự nó không xấu cũng như không tốt . Xấu hoặc tốt là do chính mình tạo nên.

*Voi Hăng Hái Phạm Văn Khảm
Cựu Kha Trưởng Kha Đoàn Hùng Vương
Đạo Vàm Cỏ Đông – Tây Ninh*

Viết tặng Akela Khiêm và quý trưởng LĐ Trường Sơn

